

19 Νοεμβρίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΗΝ ΑΠΗΣΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
EVAND PROMOTIONS LTD, ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΔΟΥ, ΤΟΥ
ΚΩΣΤΑ ΠΑΠΑΔΟΥ, ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΑΠΑΔΟΥ, ΑΛΛΩΣ
ΑΝΤΖΗΣ ΛΟΥΠΕΣΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΙΚΑΡΙΑΣ
ΑΠΑΡΤΜΕΝΤ'Σ ΛΤΔ, ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ
CERTIORARI & MANDAMUS,

ΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ Η ΟΠΟΙΑ ΕΞΕΔΟΘΗ ΥΠΟ
ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΠΑΦΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ
ΥΠ' ΑΡ. 431/92 ΤΗΝ 2ΑΝ ΜΑΪΟΥ, 1996.

(Αίτηση Αρ. 130/96)

Προνομιακά εντάλματα — Certiorari — Επιδίωξη του ιδίου σκοπού με
έφεση και αίτηση για έκδοση εντάλματος certiorari — Συνιστά κα-
τάχρηση της δικαστικής διαδικασίας, η αίτηση certiorari απορρί-
φθηκε.

5

Κατάχρηση δικαστικής διαδικασίας — Επιδίωξη όμοιων σκοπών με την
υιοθέτηση παράλληλων ενδίκων μέσων.

10

Οι εναγόμενοι στην ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου
αγωγή, ζήτησαν με ενδιάμεση αίτησή τους, διάταγμα του Δικαστηρίου
που να παρεμποδίζει την εκπροσώπηση του καθ' ου η αίτηση - ενάγο-
ντα από τους δικηγόρους του γιατί αυτοί είχαν αποκτήσει εμπιστευτι-
κές πληροφορίες για γεγονότα που είχαν σχέση με την υπόθεση των
αντιδίκων τους, εναγομένων - αιτητών.

15

Το Δικαστήριο, αποφάσισε ότι δεν είχε δικαιοδοσία να εκδικάσει
τέτοιου είδους αίτηση και την απόρριψε.

20

Εναντίον της απόφασης, οι αιτητές πέτυχαν άδεια από το Ανώτα-
το Δικαστήριο και καταχώρισαν αίτηση ζητώντας έκδοση εντάλματος
certiorari που να ακυρώνει την απόφαση και mandamus. Προηγουμέ-
νως, είχαν καταχωρίσει έφεση εναντίον της ίδιας απόφασης.

Αποφασίστηκε ότι:

- (1) Κρίσιμος χρόνος εξέτασης του ζητήματος κατάχρησης δικαστικής διαδικασίας είναι ο χρόνος ακρόασης στη σχετική διαδικασία. 5
- (2) Το αντικείμενο τόσο της διαδικασίας έκδοσης εντάλματος certiorari όσο και της έφεσης που καταχωρήθηκε προηγουμένως ήταν το ίδιο και συνεπώς η διαδικασία εντάλματος certiorari συνιστά κατάχρηση της δικαστικής διαδικασίας. 10

Η αίτηση απορρίφθηκε με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Beogradska D.D. (1996) 1 A.A.Δ. 911,

Διευθυντής των Φυλακών ν. Τζεννάρο Περέλλα (1995) 1 A.A.Δ. 217,

Αρχιεπίσκοπος Κύπρου (Αρ. 2), (1993) 1 A.A.Δ. 248,

Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας (Αρ. 3), (1995) 1 A.A.Δ. 361,

Δημοκρατία ν. Υφαρίδη κ.ά. (Αρ.1), (1993) 3 A.A.Δ. 280.

Αίτηση.

Αίτηση για την έκδοση διαταγμάτων certiorari και mandamus αναφορικά με την απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου ημερομηνίας 27.4.96 στην Αγωγή 431/92 μετά από την απόρριψη της ενδιάμεσης αίτησης ημερομηνίας 10.1.95, με την οποία οι αιτητές ζητούσαν διάταγμα του δικαστηρίου που να παρεμποδίζει την εκπροσώπηση του καθ' ου η αίτηση από τους δικηγόρους του, λόγω απόκτησης από αυτούς εμπιστευτικών πληροφοριών που είχαν σχέση με την υπόθεση των αντιδίκων τους. 30 35

Κ. Ταλαρίδης με Χρ. Μίτσιγγα, για τους Αιτητές.

Κ. Δημητριάδης, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η παρούσα διαδικασία αφορά αίτηση για έκδοση Διαταγμάτων Certiorari και

5 Mandamus μετά από την απόφαση του Δικαστηρίου να δώσει άδεια προς το σχολό αυτό στους αιτητές. Το αντικείμενο της αίτησης είναι απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου ημερ. 27.4.96 στην Αγωγή 431/92, σε ενδιάμεση αίτηση ημερ. 10.1.95, με την οποία οι αιτητές ζητούσαν διάταγμα του Δικαστηρίου που να παρεμποδίζει την εκπροσώπηση του καθ' ου η αίτηση-ενάγοντα από τους δικηγόρους του γιατί αυτοί είχαν αποκτήσει εμπιστευτικές πληροφορίες για γεγονότα που είχαν σχέση με την υπόθεση των αντιδίκων τους εναγομένων/αιτητών.

10

Εκ συμφώνου στην αίτηση εκείνη είχε δικαστεί προδικαστικά η ύπαρξη δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου να αποφασίσει τέτοια αίτηση και το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάσισε αρνητικά το θέμα και απέρριψε την αίτηση.

15

Κατά τη διάρκεια της παρούσας διαδικασίας προέκυψε ότι εκκρεμούσε και έφεση εναντίον της ίδιας απόφασης ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου και έδωσα οδηγίες όπως διασαφηνισθεί το θέμα και εξετασθεί κατά πόσο η εκκρεμότητα τόσο της έφεσης όσο και της παρούσας διαδικασίας αποτελούν κατάχρηση της διαδικασίας του Δικαστηρίου.

20

Κατά την ημέρα της ακρόασης ο κ. Ταλαρίδης εκ μέρους των αιτητών δήλωσε στο Δικαστήριο ότι πράγματι στις 7.6.96 είχε καταχωρηθεί η Π.Ε. 9709 με ακριβώς το ίδιο αντικείμενο όπως και η παρούσα διαδικασία, στην οποία η αίτηση για άδεια καταχωρήθηκε μεταγενέστερα, δηλαδή στις 10.6.96.

25

Ο κ. Ταλαρίδης στην αγόρευσή του υποστήριξε ότι ο λόγος που έπραξε τούτο είναι γιατί δεν ήταν σαφές αν η απόρριψη της αίτησης από το Επαρχιακό Δικαστήριο αφορούσε παρεμπόδιον διάταγμα μέσα στην έννοια της Δ.35 θ.2 των Περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμών και τόνισε ότι, ενώ στην περίπτωση προνομιακών ενταλμάτων αναστέλλεται η περαιτέρω διαδικασία, στην έφεση δεν θα μπορούσε να γίνει τούτο. Επισημαίνω ότι κατά το δεύτερο σκέλος της η θέση του κ. Ταλαρίδη δεν φαίνεται να είναι ορθή καθόσο η Δ.35 θ.18, την οποία επικαλέστηκε στο σημείο αυτό, απλώς αναφέρει ότι η άσκηση έφεσης δεν αναστέλλει αυτόματα τη διαδικασία. Σημειώνεται ότι δεν εμποδίζεται ο αιτητής από του να υποβάλει αίτηση για αναστολή.

35

40

Τόσο οι ευπαιδευτοι συνήγοροι του αιτητή όσο και του καθ' ου η αίτηση ανέπτυξαν τις αντίθετες θέσεις τους ενώπιον του Δικαστηρίου με εκτενή αναφορά στη νομολογία. Το θέμα κατά τη γνώ-

μη μου αποφασίζεται με βάση την πολύ πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας στην Πολιτική Έφεση **Αναφορικά με Αίτηση της Beogradska D.D.** (1996) 1 Α.Α.Δ. 911, στην οποία δεν ανεφέρθησαν οι συνήγοροι των διαδίκων.

5

Στην πιο πάνω υπόθεση το Δικαστήριο αυτεπάγγελα ήγειρε το ίδιο θέμα σε έφεση ενώπιόν του από απόρριψη αίτησης για έκδοση Διαταγμάτων Certiorari και Prohibition τη στιγμή που για το ίδιο ακριβώς θέμα είχε ασκηθεί και το δικαίωμα έφεσης.

10

Στην απόφασή του το Δικαστήριο αναφέρθηκε στην “κλασική διατύπωση”, όπως τη χαρακτήρισε, των αρχών που διέπουν την άσκηση της δικαιοδοσίας για αποτροπή κατάχρησης των διαδικασιών του Δικαστηρίου που έγινε στην υπόθεση **Διευθυντής των Φυλακών ν. Αναφορικά με την Αίτηση του Τζενάρο Περέλλα** (1995) 1 Α.Α.Δ. 217. Ακολουθώντας το Δικαστήριο προέβη σε μία εκτενή αναφορά και ανάλυση της νομολογίας (δέστε μεταξύ άλλων **Re Αρχιεπίσκοπος Κύπρου (Αρ.2)** (1993) 1 Α.Α.Δ. 248, **Re Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας (Αρ. 3)** (1995) 1 Α.Α.Δ. 361). Ακολουθώντας ανέλυσε την σύμφυτη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου να απορρίπτει αγωγές οι οποίες αποτελούν κατάχρηση της δικαστικής διαδικασίας όπως έχει διαμορφωθεί μέσα από την Αγγλική νομολογία. Επίσης αναφέρθηκε στο δικαίωμα επιλογής που έχει ο διάδικος για την προώθηση μιάς μόνο από τις δύο διαδικασίες (**Δημοκρατία ν. Υφαρίδη (Αρ.1)** (1993) 3 Α.Α.Δ. 280. Το Δικαστήριο κατέληξε ως

15

20

25

“Όπως φαίνεται από την πιο πάνω επισκόπηση της Αγγλικής νομολογίας η τελευταία έχει υιοθετήσει κατά κανόνα το μέτρο της αναστολής της μιας από τις δυο διαδικασίες - της μεταγενέστερης. Έχει δε υιοθετήσει το μέτρο της απόρριψης σε ποινικές υποθέσεις (βλ. **Mills v. Cooper** [1967] 2 All E.R. 100, πιο πάνω). Δεν έχει διατυπώσει οποιοδήποτε κανόνα ο οποίος ρυθμίζει το πότε εφαρμόζεται το ένα ή το άλλο από τα δύο μέτρα.

30

35

Η δική μας νομολογία έχει υιοθετήσει τόσο το μέτρο της απόρριψης (βλ. **Περέλλα**, πιο πάνω) όσο και το μέτρο της αναστολής (βλ. **Constantinides v. Vima Ltd** (1983) 1 C.L.R. 348 και **Υφαρίδης**, πιο πάνω). Χωρίς να επιχειρούμε την διατύπωση ενός άκαμπτου κανόνα θεωρούμε ότι εκεί που η μεταγενέστερη διαδικασία καλύπτει ουσιωδώς τα ίδια ζητήματα αυτή πρέπει να απορρίπτεται. Εκεί που καλύπτει ζητήματα τα οποία δεν εγείρονται καθόλου στην προγενέστερη διαδικασία τότε πρέπει να αναστέλλεται μέχρι την εκδίκαση της προγενέστερης διαδι-

40

κασίας.”

5 Τέλος, στην υπόθεση *Beogradska* (πιο πάνω) όπου, παρόλον
έφεσης κατά την ημερομηνία εκδίκασης της έφεσης για τα διατάγ-
ματα δεν είχε γίνει καμιά ενέργεια προς αυτή την κατεύθυνση, το
10 Δικαστήριο, τονίζοντας ότι ο κρίσιμος χρόνος για εξέταση του ζη-
τήματος κατάχρησης της δικαστικής διαδικασίας είναι ο χρόνος
ακρόασης της σχετικής διαδικασίας (δηλαδή στην παρούσα υπόθε-
ση ο χρόνος ακρόασης της αίτησης αυτής για έκδοση των Ενταλ-
μάτων), απέρριψε την έφεση που είχε ενώπιόν του.

15 Με βάση την δήλωση του ευπαίδευτου συνήγορου των αιτητών
είναι προφανές ότι το αντικείμενο τόσο της έφεσης όσο και της πα-
ρούσας διαδικασίας είναι ακριβώς το ίδιο και οι δύο διαδικασίες
έχουν τον ίδιο σκοπό και καλύπτουν τα ίδια ζητήματα. Έτσι, κα-
ταλήγω ότι η συνύπαρξη της έφεσης με την παρούσα διαδικασία,
20 συνιστά κάτω από τις πιο πάνω αρχές κατάχρηση της δικαιοδοσίας
του Δικαστηρίου και ο στόχος της αποτροπής της και παρεμπόδι-
σής της θα επιτευχθεί με απόρριψη της παρούσας διαδικασίας.

25 Ως εκ τούτου η παρούσα αίτηση για έκδοση των αιτουμένων
προνομιακών ενταλμάτων απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος των
αιτητών.

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.